

er bragt i Forslag af to ærede Medlemmer, og som er noget omvedigeret paa det Blad, som er omdelt idag. Jeg tror ikke, at det vil være rigtigt at fremkomme med en saadan Udtalelse som den, der indeholdes i dette særlige Forslag. Ligesom det bliver klart efter disse §§ 5 og 6, at de Midler, der er Spørgsmaal om at samle og henlægge til Anvendelse i kirkelige Diemed, virkelig maa betragtes som Statsmidler, saaledes skal jeg kun gjentage, at det ogsaa forekommer mig at gjøre det aldeles indlysende, at man i denne Lov virkelig fra Statens Side har behandlet de saakaldte kirkelige Midler som saadanne, hvorover Statsmagten er herettiget til at raade. Jeg kan fremdeles ikke forstaa, at man ikke vil indrømme, at det er umuligt at øve Raadighed over en Del af visse Midler, uden at man derved gaar ud fra den Forudsætning, at man i det Hele har Raadighed over disse Midler. Dersom man ikke havde Raadighed over den saakaldte Kirkens Eiendom, vilde det ligesaa vel være uberegtiget at tage saadanne Bestemmelser som dem, der indeholdes i §§ 5 og 6, som det vilde være at træffe de Dispositioner over disse Midler, som ere anbefalede af Udvalgets Flexital. Det forekommer mig altsaa, at netop disse §§ 5 og 6, og forsaavidt altsaa ogsaa den Ordning, der vil naas ved Mindretallets Forslag, maa være fuldstændig beroligende for alle dem, der nære nogen Frygt for, at hin Anstuelse om Kirkens Eiendom skulde gribe forstyrrende ind i Udviklingen af de kirkelige Forhold her i Landet. Det forekommer mig at være saa klart, at jeg tilstaa, at jeg begriber ikke den Kortsynethed, der skulde lede til nu at slyde det Gode fra sig, som kan naas paa den Maade, der er antydnet i dette Forslag. Jeg skal i dette Dieblik ikke dvæle ved det, der ved 2den Behandling fornemlig var Gjenstand for Forhandling og Strid her i Thinget, nemlig hvorvidt Grundloven skulde fordre en anden Ordning, navnlig en Opstilling i Finantsloven af alle de kirkelige Indtægter og da særlig af Tienden. Jeg tror, at hvad der blev udtalt ved 2den Behandling i den Henseende, var tilstrækkeligt, og hvis der maatte have manglet Noget, saa forekommer det mig, at det, der er blevet udtalt ved den

Behandling af Finantsloven, der fandt Sted her for saa Dage siden, særlig fra den høitærede Finantsministers Side, maatte hæve enhver Tvivl i saa Henseende. — Jeg skal med disse Ord anbefale ærede Medlemmer endnu engang at anstille en rolig og upartist Sammenligning mellem det Forslag, der foreligger, og det Forslag, der blev vedtaget ved 2den Behandling, og da at spørge sig selv, om der ikke, selv om de i og for sig maatte have mest tilovers for det Forslag, der blev vedtaget ved 2den Behandling, dog nu ved det forelagte Forslag kunde vindes saa Meget, at det ikke vilde være rigtigt at slyde det fra sig.

Fjord: Jeg har blot udbedt mig Ordet for at motivere adskillige af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgfreds (P. Petersen) i Forening med mig stillede Underændringsforslag. Det første af disse Underændringsforslag findes opført under Nr. 8 og gaar, som ærede Medlemmer ville se, ud paa, at den høieste Sats for Præsternes Lønning skulde være 400 Ldr. Byg istedetfor 425 Ldr. Foruden at vi ere blevne foranledigede til at stille dette Forslag af Hensyn til, at der derved vilde opnaas en Besparelse udover Mindretallets oprindelige Forslag af 28,385 Rd., ere vi ogsaa gaaede ud fra den Forudsætning, at en Lønning af 400 Ldr. Byg i Forening med en Jordlod paa 2 Ldr. Hartkorn og fri Bolig i Forbindelse med det frivillige Offer, der ogsaa maatte kan tilflyde Præsten — skjøndt vi ikke nære sangviniske Forhaabninger om, at det vil blive ret meget Offer, der vil blive ydet — maatte være passende som høieste Lønning for en Landsbypræst. Det andet Underændringsforslag, vi have tilladt os at stille under Nr. 9, har jeg senere ladet ombytte med et andet, der findes under Nr. 9 a. Ombytningen hidrører alene fra en Redaktionsændring, idet jeg blev gjort opmærksom paa, at Redaktionen af Underændringsforslaget under Nr. 9 ikke fandtes at være aldeles korrekt. Underændringsforslaget gaar, som ærede Medlemmer ville se, ud paa, at hvad Fondens aarlige Indtægter, maatte overstige dens aarlige Udgifter, skal kunne anvendes efter Bestemmelsen i den aarlige Finantslov til andre end